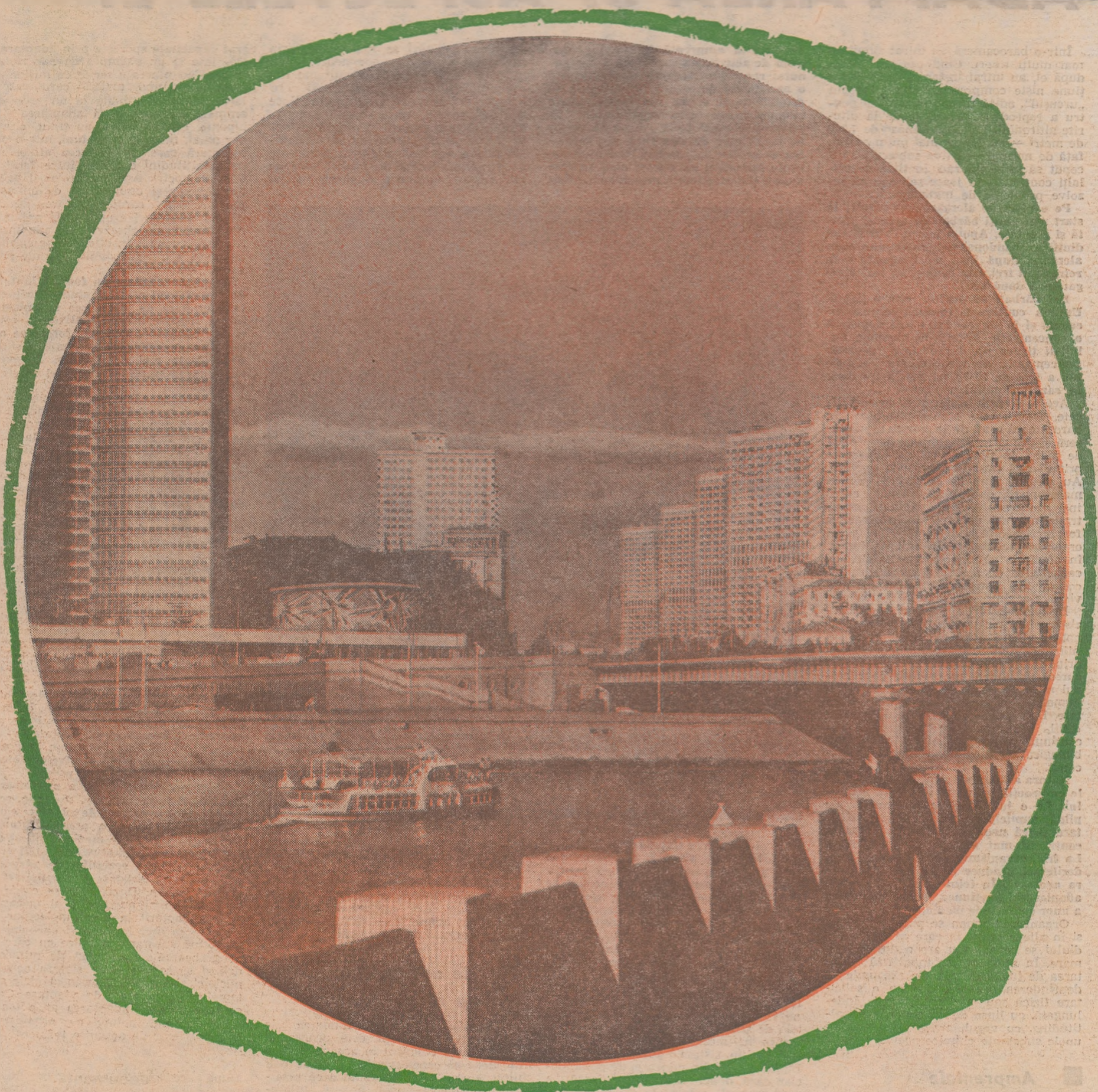

VEACUL NOU

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A.R.L.U.S.

12 pagini — 1 leu

Moscova 1973 — o metropolă în plină și rapidă înnoire

DIN SUMAR:

- Și electronii sînt frumoși... ● Adaptarea și aspectele ei
- Mumiile încep o nouă viață
- Necunoscutele legi ale junglei ● Ciudățeniile din valea Kulu

Admirabila capacitate de adaptare la mediu este o proprietate caracteristică a organismelor vii, o premisă indispensabilă pentru menținerea vieții. De aceea ea este un obiect de studiu permanent, am spune tradițional, al biologiei. Cu atât mai mult cu cât în secolul nostru a căpătat și aspecte noi, de mare însemnătate practică, cum sînt:

adaptarea la un ritm de viață tot mai accelerat, creșterea rezistenței organismului la solicitări neobișnuite, utilizarea adaptării în profilaxia bolilor sistemului cardiovascular etc. Pentru a putea interveni în fenomenul adaptării organismului la diverse condiții, specialiștii caută să-i cunoască cât mai bine mecanismul.

Documentar

ADAPTAREA ȘI ASPECTELE EI

Intr-o barocameră au intrat simultan mai mulți tineri. Cînd ușa s-a închis după ei, au intrat instantaneu în funcțiune niște compresoare și a început „urcușul”, adică rarefierea aerului pentru a reproduce atmosfera de la diferite altitudini. La „altitudinea” de 7 000 de metri — cu 2,5 ori mai puțin oxigen față de normal — cîteva subiecți au început să se simtă rău, în timp ce ceilalți continuau să joace șah sau să rezolve probleme de matematică...

Pe o pistă de alergări s-au aliniat la start mai mulți bărbați de aceeași vîrstă și greutate. Apoi a început cursa. Cel dintîi a abandonat-o după 10 minute de alergare, după încă cinci minute s-au retras alți trei, dar ceilalți au mai alergat încă două ore...

Doi bărbați au aprins cîte o țigară. Unul a continuat, fumînd, munca începută și în singele lui a fost depistată o concentrație infimă de nicotină. Celălalt țigara i-a dat o stare proastă. Concentrația de nicotină din sîngele său a fost de 10-12 ori mai mare decît în cazul primului subiect.

Aceste situații au putut fi ușor explicate. Tinerii care s-au simțit bine în barocameră erau de la munte, se născuseră și trăiau la altitudini de peste 4 000 de metri, în timp ce ceilalți fuseseră prima oară puși în asemenea condiții. Au alergat timp de două ore numai maratonisții, dar au abandonat cursa înși neantrenați, desi sănătoși. Concentrația minimă de nicotină în sînge a fost înregistrată la un fumător, al cărui organism acumulasese în anii de fumat, în afară de vătămările inevitabile, și capacitatea de a fixa și neutraliza nicotina — cel care fuma prima oară în viață s-a simțit în schimb foarte rău.

În toate cazurile, deci, creșterea rezistenței organismului a fost determinată de fenomenul adaptării la acțiunile mediului. Adaptarea este una din principalele manifestări ale vieții. În cursul obișnuirii cu mediul, de-a lungul milioanele de ani, au supraviețuit numai organisme cele mai bine adaptate. Deprinderea organismului cu condițiile mediului exterior, fenomen în continuă evoluție, se numește adaptare biologică. Fără ea viața este de neconceput.

Natura a înzestrat dealtfel organismele cu reacții rapide la influența mediului. La o lumină prea puternică, de pildă, pupilele se micșorează. O solicitare fizică neobișnuită obligă inima la contracții mai dese și mai puternice. La frig, organismul își accelerează „arderile” și produce în consecință căldura necesară. În felul acesta se vădește adaptarea la acțiunea de scurtă durată a unor condiții de mediu.

Organismul uman se poate afla însă și în alte condiții în care acțiunea mediului se repetă sau are o durată mai mare. În acest caz se manifestă adaptarea de lungă durată. Ea răspunde de deprinderea organismului cu o solicitare fizică sau intelectuală mai îndelungată, cu lipsa de oxigen la mare altitudine, cu gerul, arșița și chiar cu unele substanțe chimice nocive.

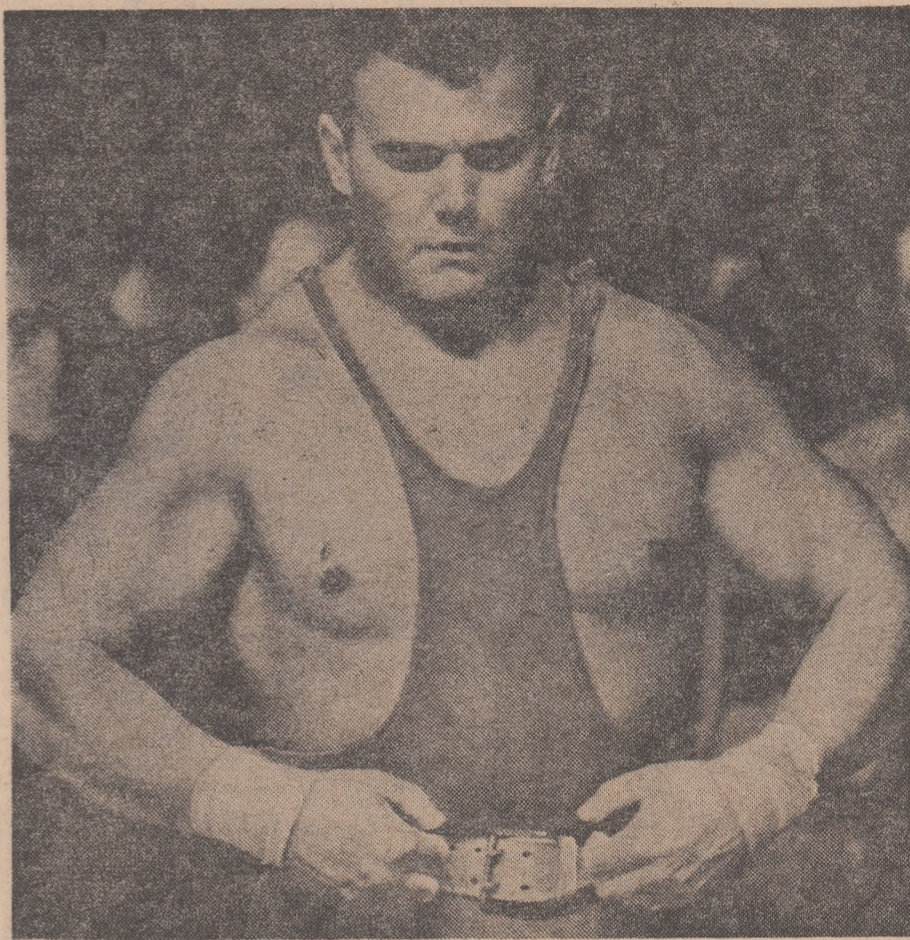
Amprentele de structură

Reacțiile de adaptare pe termen lung au o sumă de trăsături comune. Una din ele este declanșarea unei activități mai intense a unor organe și sisteme ale organismului. Cînd un animal atacă, de pildă, sau dîmpotrîvă caută să scape prin fugă de urmăritori, cînd un om face o muncă fizică, aceste activități reclamă mișcări reperi, o respirație accelerată și o mai rapidă circulație sanguină.

Un alt grup de reacții nu se manifestă însă exterior. Cînd un animal stă, bunăoară, nemișcat încercînd să se ascundă de urmăritori sau cînd un om adoptă o atitudine reținută, ambele manifestări pot părea o lipsă totală de activitate. În realitate însă, aceste reacții sînt posibile numai mulțumită activității mai intense a neuronilor corticali și subcorticali care realizează o inhibiție activă.

Dar principala trăsătură comună a reacțiilor de adaptare îndelungată este

șa-numita amprentă lăsată în organism de activitatea mai intensă a organului respectiv. Această amprentă este o modificare de structură survenită în celulele unui organ sau sistem care răspund de adaptarea organismului la influențele mediului. Un exemplu clasic de modificare de structură este formarea mușchilor la sportivi. Cercetări recente au arătat că atunci cînd se produce o hipertrofie a mușchilor se con-

Mușchii sportivilor, exemplu clasic de modificare de structură.

stată și o creștere a numărului de mitocondrii din ei, adică a componentelor care produc energia necesară pentru contracții. În consecință, organismul se adaptează la solicitări fizice sporite.

Sau un alt exemplu. Deprinderea mersului pe sirmă este însoțită mai întîi de o creștere a activității, iar apoi de o sporire a masei și capacității neuronilor din centrul nervos care răspund în cerebel de menținerea echilibrului.

Dar pentru că la reacțiile organismului la un general parte nu numai organe izolate, ci întregi sisteme, amprentele de structură se formează concomitent în mai multe organe care alcătuiesc laolaltă un sistem funcțional unitar. Lipsa de sare din mincavă, de pildă, declanșează o activitate mai intensă a unui grup de celule ale rinichilor care produc o cantitate suplimentară de renină. Acționînd asupra unei proteine din sînge, acest hormon asigură producerea unei doze sporite dintr-un alt hormon numit angiotenzină și care, la rîndu-i, obligă la o activitate mai intensă anumite celule ale suprarenalelor. Acestea trimit în sînge o cantitate mai mare de aldosteron, alt hormon important care blochează toate căile de eliminare a natriului din organism, micșorînd deci consumul lui. În felul acesta organismul va fi și mai departe adaptat la situații asemănătoare.

Pentru formele superioare de adaptare care, fiind în directă legătură cu activitatea creierului, constituie de fapt baza comportării organismului în condițiile complexe ale mediului biologic și social, transformarea modificărilor funcționale în modificări de structură a devenit tradițională. Această transformare stă, dealtfel, la temelie concepțiilor moderne asupra formării unor legături temporare în creier.

Cei mai mulți cercetători socotesc că

asemenea legături se realizează prin excitarea intensă a unor neuroni sub influența unui excitant condiționat sau necondiționat. Acest tip de intensificare a funcției fiziologice a neuronilor duce la dezvoltarea unor modificări de structură care asigură în ultimă instanță formarea sau consolidarea legăturilor dintre neuroni excitați. Amprenta de structură lăsată de modificările de mai sus se menține și după ce nu mai

cărui capacitate sporește prin adaptare. Dar iată și un exemplu de experiență în care adaptarea a servit ca mijloc de profilaxie a unor maladii cardiovasculare. Pentru a stimula la un grup de animale de experiență adaptarea la hipoxie, cercetătorii le-au ținut, cîteva ore pe zi, timp de două luni, într-o barocameră care reproducea atmosfera de la altitudini cuprinse între 2 000 și 6 000 de metri. Apoi au provocat acestor animale și unui grup de animale martori boli cardiovasculare. Comparînd cele două grupuri de animale, cercetătorii au observat că adaptarea frînează evoluția insuficiențelor cardiace acute, a hipertensiunii arteriale provocate etc.

Rezultate similare au fost obținute și de cercetătorii care au studiat influența exercitată de adaptarea organismului la hipoxie asupra activității creierului: adaptarea grăbește formarea reflexelor condiționate și face reflexele deja fixate mai stabile față de excitanți excepționali — ca șocul electric, de pildă.

Evident, îmbolnăvirile la animale se deosebesc esențial de bolile omului. În consecință rezultatele acestor experiențe nu pot fi raportate adoma la om, dar pot servi ca punct de pornire în cercetări clinice. De aceea, în Uniunea Sovietică s-a hotărît nu de mult cercetarea adaptării la hipoxie ca metodă de profilaxie și tratament în unele boli cerebrovasculare la om. Sînt, firește, abia primii pași spre folosirea adaptării în profilaxie și perfecționarea reacțiilor de adaptare a organismului.

În momentul de față se știe că adaptarea organismului la o hipoxie accentuată îi sporește rezistența la radiația ionizantă și la suprarăcire. Pe de altă parte, adaptarea la suprasolicitări fizice — antrenamentul — contribuie la obișnuirea mai ușoară cu hipoxia și oprește evoluția bolilor coronariene, a hipertensiunii arteriale, insuficiențelor cardiace.

Adaptarea la frig, în afară de faptul că sporește rezistența la răceală, intensifică și activitatea sistemului nervos simpatic. Acest efect amintește de transformările care se petrec în creier la introducerea antidepressivelor folosite în tratamentul bolilor psihice.

Studierea mai departe a mecanismelor adaptării va permite, se crede, realizarea unor programe de adaptare combinată și simultană a organismului la mai mulți factori de mediu, ajutînd organismul sănătos să atingă un înalt grad de perfecțiune a reacțiilor de adaptare și făcîndu-l rezistent la solicitări și acțiuni nocive. După cum se crede și că studiul mai amănunțit al mecanismelor adaptării la nivel molecular ar permite ca încă în viitorul apropiat să se obțină substanțe chimice cu care să se grăbească „producția” de mitocondrii și să se stimuleze sinteza acizilor nucleici și a proteinelor în celulele sistemelor direct legate de adaptare. Ceea ce înseamnă că adaptarea ar putea fi obținută chiar înainte ca organismul să se fi lovit de anumite influențe ale mediului.

documenta.

documentar docum
mentar documentar du
documentar documentu
mentar documentar docu
ar documentar documentar
umentar documentar docu
ar documentar documentar

acționează excitantul și este, de fapt, ceea ce specialiștii numesc în ultimul timp „urma de memorie”.

Atît la temelie formei superioare de memorie — memoria creierului — cît și a formei mai simple de memorie — cea de adaptare — se află așa-numita amprentă de structură.

Ne adaptăm ca să nu ne îmbolnăvim

Unul din principiile fundamentale ale ocrotirii sănătății este profilaxia. Un exemplu elocvent în această ordine de idei este eradicarea unor grave boli infecțioase. Să nu uităm însă că profilaxia variolei, ciumei, holerei, tularemiei și altor boli infecțioase este posibilă numai pentru că organismul însuși se poate adapta la medii microbiene, adică poate sintetiza anticorpi care să distrugă microbii. Această reacție de adaptare se declanșează ca răspuns la inocularea de microbi atenuați sau morți.

În felul acesta mecanismul adaptării este și un mecanism de profilaxie. Ar putea fi însă folosită adaptarea și în profilaxia altor maladii infecțioase, cum ar fi bolile de circulație, azi principala cauze ale mortalității? Specialiștii răspund afirmativ.

Ideea că sporirea capacității sistemului energetic al diverselor organe este un element comun pentru adaptarea la diverse acțiuni ale mediului trebuie înțeleasă în sensul că adaptarea organismului la un factor concret îi poate spori rezistența și față de alți factori. Multe boli de inimă și ale creierului sînt declanșate, de pildă, de tulburări ale aprovizionării acestora cu energie, adică de dereglări tocmai în sistemul a

LENINGRADUL, LA 56 DE ANI DE LA REVOLUȚIE

Pe globul nostru sint multe orașe cu nume evocatoare. Fără ele istoria umanității ar fi desigur mai săracă. O astfel de pagină memorabilă din această istorie este și Leningradul.

Gîndul mă poartă, evident, în primul rînd la Revoluția Socialistă din 1917, care a început la Leningrad — pe atunci Petrograd — și pe care omenirea avea s-o numească deindată Marea Revoluție Socialistă. „Revoluția rusă este unul din cele mai importante evenimente din istoria umanității”, a scris într-adevăr foarte curînd după victoria ei celebrul publicist american John Reed.

Influența Revoluției din Octombrie, care a răsturnat puterea capitaliștilor și moșierilor, se vedește astăzi în creșterea și întărirea sistemului socialist, în amploarea luptelor de eliberare națională și, firește, în viața tuturor oamenilor patriei mele.

Decantînd tot ceea ce secolele trecute au făurit mai de preț și devenind un autentic oraș socialist, însuși Leningradul este o mărturie a acestor transformări.

Orașul a fost întemeiat acum 270 de ani. Cea mai nouă parte a vieții lui s-a petrecut sub ochii mei. Dar cunosc bine și bogata istorie a Leningradului care, din ziua nașterii și pînă în 1918, a fost capitala țării. Și pot mărturisii că cele mai uimitoare schimbări s-au petrecut în ultima jumătate de secol. Orașul a păstrat intacte toate palatele și monumentele, atmosfera unică de „Veneție a Nordului”, operă a talentului poporului rus, dar în același timp s-a și mărit de trei ori. Și-a păstrat și vechile meniri, în afară însă de una: aceea de capitală-reședință a exploatatorului popoarelor Rusiei. Și în același timp a dobîndit zeci de noi meniri, legate mai mult de viitor decît de trecut.

Oprîți pe o stradă din Leningrad un marinar — și sint ațîția acolo — și întrebați-l: — Ce este Leningradul ?

— Un oraș al mării, un secular lăcaș al flotei, — va răspunde marinarul. Și va avea dreptate. Căci la Leningrad sint licee de marină, șantiere navale, cheiuri la care acostează nave din

Celebrul Nevski Prospekt.

Anglia, S.U.A., Suedia, Finlanda, Italia, Liban, Egipt etc. — sub toate pavilioanele pămîntului.

Întrebați un student ce este Leningradul. — Orașul științei, savanților și tineretului studios ! — va răspunde el. Căci pe porțile universității leningrădene, ale Academiei de arte, ale Institutului de mine și ale altor zeci de institute de învățămînt intră zilnic mii și mii de studenți.

Apropiati-vă dimineața de porțile marilor uzine — „Kirov”, „Bolșevik”, „Krasnii Treugolnik” sau „Elektrosila” — și întrebați ce este Leningradul.

— Cum ce ? Leningradul este un oraș muncitoresc ! Căci din gările Leningradului pleacă zilnic către Siberia, Caucaz, Asia Centrală, Extremul Orient trenuri cu turbine de sute și mii de tone, laminoare, generatoare gigantice. Iar de la cheiurile portului ridică mereu ancora vase sovietice și străine care duc către alte țări și porturi bogății și minuni făurite pe malurile Nevei.

Dar tot acolo iau naștere și alte minuni, care nu pot fi măsurate în tone sau metri. Leningradul este un oraș-monument. Numai într-unul din muzeele sale — în Ermitaj — sint păstrate circa trei milioane de comori ale culturii tuturor timpurilor și popoarelor.

Dealtfel însuși Leningradul a adus o contribuție neprețuită și unanim recunoscută la tezaurul culturii mondiale. Căci acolo a înflorit geniul lui Pușkin și a luat ființă mișcarea democrat-revoluționară împotriva autocrației țariste. Acolo a pictat marele Levitan. Și acolo a izbucnit, mai ales, Revoluția din Octombrie, care a arătat omenirii calea către o muncă liberă, fără exploatare, cale pe care astăzi o urmează sute și sute de milioane de oameni pe întreg globul.

Iată de ce spun că Leningradul este o pagină de istorie și în același timp un simbol al viitorului.

L. Uspenski

CERCETARI

Șase milioane...

„Asociația inventatorilor și raționalizatorilor din U.R.S.S.” (V.O.I.R.) grupează peste 6 milioane de membri, dintre care 50 la sută sint muncitori și 20 la sută femei. Ea dispune de aproximativ 70 000 de organizații repartizate pe întreg teritoriul țării și îndrumă 14 000 de birouri de proiectare voluntare care însumează mai bine de 130 000 de entuziaști ce se consacră, în timpul liber, din pasiune creației tehnice. Asociația organizează, cu concursul ministerelor de resort, conferințe științifice și tehnice, seminarii și concursuri care stimulează rezolvarea unor probleme de actualitate.

În felul acesta se introduc anual în practică — în industrie, agricultură și transporturi — în medie 3,5 milioane de propuneri de raționalizare și aproximativ 30 000 de invenții. Beneficiul rezultat pentru economia sovietică este de 3,5 miliarde ruble. O preocupare majoră a „V.O.I.R.” o constituie apoi formarea și perfecționarea mem-

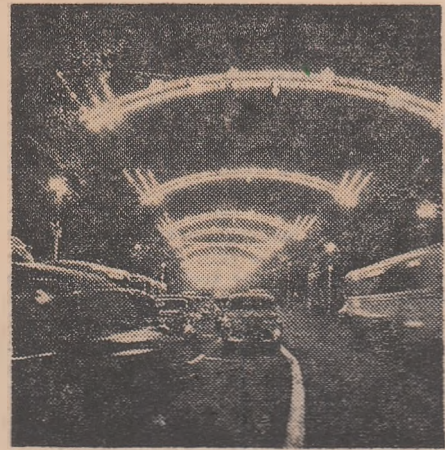
brilor săi, cărora le consacră două treimi din buget. Asociația publică o revistă tehnică lunară cu un tiraj ce se apropie de jumătate milion de exemplare și posedă o rețea ramificată de cercuri în uzine, fabrici și colhozuri.

În sfîrșit, încă două precizări: 1) membrii „V.O.I.R.” verifică, împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale, introducerea și utilizarea în întreprinderi a invențiilor și propunerilor de raționalizare; 2) autorii de invenții și raționalizări reținute sint răsplătiți bănește.

CIRCULAȚIE

Trotuar rulant la Tbilisi

Scările rulante nu mai uimesc astăzi pe nimeni. Ele sint tot mai frecvent utilizate în metroui, pasaje subterane, clădiri înalte. Dar trotuarele

Tbilisi. Bulevardul Șota Rustaveli — seara.

rolante, rude apropiate ale escautoarelor, sint deocamdată folosite nu mai în foarte puține locuri de pe glob. Recent, la Tbilisi, capitala R.S.S. Gruzine, a început construcția unui

trotuar rulant în imediata vecinătate a stației de metro „Samgori”. În acest punct al capitalei gruzine se întîlnesc, într-o intersecție aglomerată, mai multe artere de mare circulație, înct pietonii se strecoară greu printre ele. Trotuarul rulant va însemna o soluție salvatoare pentru această situație dificilă.

Proiectul modernei construcții a fost elaborat de un grup de specialiști din Leningrad. Avînd, la început, o lungime de 105 metri, el va fi alcătuit din două benzi, de cîte un metru lățime, care vor circula în direcții opuse. Între benzi va fi construit un trotuar obișnuit, fix. Viteza de deplasare a trotuarului mobil va fi de un metru pe secundă, iar capacitatea lui de 5—15 mii de pietoni pe oră.

Acum, după terminarea lucrărilor de terasament, pe șantierul trotuarului rulant din stația „Samgori” au sosit primele piese, livrate de o uzină din Leningrad.

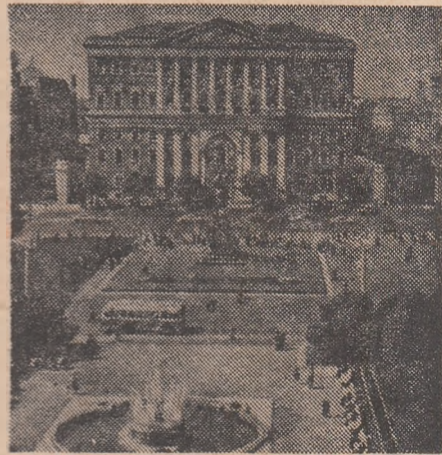
PROBLEME ȘI SOLUȚII

Casele se mută

Casele umblă. Și nu de azi, de ieri. Izvoare scrise atestă că în secolul XV la Bologna, în Italia, o biserică a fost deplasată cu cîteva metri. Nu se cunoaște însă procedeul utilizat. În 1925, firma americană „Laplant” a avut de executat o comandă de strămutare a unei întregi localități: orașelul Osborne din statul Ohio, cu 552 de case, unele cu două etaje.

În Rusia, prima deplasare a unui edificiu a fost realizată în 1898 la Moscova; în deceniul IV al secolului nostru a fost înființat chiar un trust pentru mutarea clădirilor. În perioada aceea Moscova era în plină reconstrucție, care între altele însemna și lărgirea unor străzi și piețe. Și cum multe clădiri, mai ales monumente istorice, nu trebuiau în nici un caz demolate, s-a hotărît mutarea lor în locuri mai ferite. Numai pe strada Gorki au fost astfel deplasate două construcții, între care spitalul de oftalmologie și clădirea Sovietului orașenesc.

Cum se proceda? Mai întîi se făiau în temelie clădirilor mai multe orificii. În aceste orificii se fixau grinzi de sprijin, grinzi mobile și șine. Acum

Clădirea Sovietului orașenesc după mutare, cînd i s-au mai adăugat două etaje.

casele se sprijineau în parte pe temelii și în parte pe grinzi mobile. Apoi era dislocată și îndepărtată partea de temelie rămasă pentru ca, pînă la urmă, edificiile să se sprijine numai pe șine. În felul acesta clădirile puteau fi mutate în locul dorit. Între timp locatarii puteau rămîne în apartamentele lor fără să se abată de la programul de viață obișnuit. Și de ce s-ar fi abătut, dacă telefoanele funcționau, apa curgea, aveau lumină, gaze etc. Căci cablurile electrice și telefoanele erau prelungite, iar conductele de apă, gaze și canalizare tăiate și prelungite la rîndul lor cu furtunuri.

La un moment dat însă această metodă nu i-a mai satisfăcut pe specialiști și, în 1945, ing. V. Kirkin, azi profesor la un institut din Moscova, a propus ca, în locul grinzilor greoaie, să se facă apel la cărucioare de sprijin și de deplasare. Ceea ce însemna, de fapt, industrializarea operațiilor de mutare a construcțiilor.

Planul de perspectivă pentru dezvoltarea Moscovei prevede pentru viitorul apropiat deplasarea a aproximativ 50 de construcții. Vor fi mutate, între altele, Muzeul de arhitectură „A. V. Șciusev”, clădirea redacției „Trud”, restaurantul „Praga”, un bloc de pe strada „Kirov” și alte edificii.

MAFIA FANTOMATICĂ (II)

Crimă, corupție, șantaj și o vastă rețea de complicități

Aproape în același timp ziarele au publicat textul jurământului depus de aderenții Mafiei. Ceremonia se desfășura într-un cadru misterios și solemn. Într-o cameră întunecoasă, în prezența membrilor de vază ai „societății”, viitorul „cavaler al luparei” (după — armă de vinătoare folosită la vânarea lupilor, pe care Mafia o utiliza ca să-și ucidă victimele — N.R.), făcându-și o creștătură la mina dreaptă și arzând la flacăra unei luminări capătul unei hirtii pe care era desenat, în partea de sus, un cap de mort, rostea: „Jur pe onoarea mea să rămân credincios confreriei, așa cum confreria o să-mi rămână mie credincioasă. Așa cum acest desen se preface în cenușă, iar picăturile mele de sînge se scurg fără întoarcere, mă angajez să-mi dau tot sîngele confreriei. La fel cum cenușa nu mai poate redeveni hirtie, nici eu n-am să pot părăsi vreodată confreria...”

Timpu a trecut, lumea s-a schimbat, dar legile inumane ale Mafiei, întemiate pe amenințarea „omerta”, au rămas imuabile. „Omerta”, scrie Francesco Marchese, este vendeta aplicată celor care trădează „societatea” sau celor bănuși de trădare și echivalează cu o sentință de condamnare la moarte. Omerta îi lovește de asemenea pe cei care, fără a fi membri ai Mafiei, au fost martori ai crimelor ei. Căci și ei trebuie să tacă...”

Acum cîțiva ani am asistat la o convorbire a unui ziarist italian cu fostul locotenent al lui Al Capone, faimosul caid al organizației „Cosa nostra”. Interlocutorul nostru, Nicola Gentile, „lucrase” mult timp în Statele Unite, apoi se întorsese în țara lui cu intenția de a scrie o carte „onestă” despre Mafia.

Nicola Gentile nu și-a publicat memoriile. A murit. De moarte naturală — sau poate altfel. Avea 80 de ani. Dar și puținul pe care izbutise să ni-l spună ne-a ajutat să aruncăm o privire în culisele Mafiei, să încercăm a-i înțelege structura.

Faimosul mafiot era foarte afabil și n-avea nimic înfricoșător în înfățișare. Era un bătrîn mărunt, foarte pedant, cu ochi lacrimoși. E adevărat, se spune că ar fi avut pe conștiință vreo zece crime. Dar Gentile a preferat să nu amintească despre asta. Ascultându-l, aflai că „a respectat întotdeauna legile, justiția, onoarea”. Desigur, el interpretează aceste noțiuni în felul lui.

Gentile ne-a descris astfel structura Mafiei. Grupul de bază, format din zece inși, este condus de un „capo” sau un șef, stăpînul lui incontestabil. Grupurile de bază sînt incluse apoi în formații mai importante care în Sicilia au mai multe apelative. Dar cel mai des întâlnit este acela de „familie”. Capul „familiei” are în subordine Mafia dintr-un sat, un oraș sau o provincie. În absența lui, în caz de boală sau de internare, îi ține locul unul din „înaltii și onorabili frați” desemnați de el.

Căpeteniile grupurilor de bază care fac parte din „familie” au titlul de „consilieri”. Deasupra tuturor tronează „capo dei tutti capi” (șeful șefilor) sau „regele”, stăpînul absolut. Șefii grupurilor de bază sînt aleși prin vot secret. Ei îi aleg, la rîndul lor, pe capii „familiiilor” și, în sfîrșit, aceștia din urmă și locotenenții lor îl desemnează pe „rege”.

Acesta este sistemul „democratic” al Mafiei. Nu e mai puțin adevărat însă că șefii grupurilor de bază și chiar „regele” obțin oficial investitura numai dacă au de fapt puterea. Or, drumul spre putere este presărat cu cadavre. Lucru pe care Nicola Gentile nu ni l-a ascuns, relatîndu-ne din bogata-i experiență acumulată în America.

— Nici un caid al Mafiei n-a murit în patul lui, cel puțin în ultimii 30 de

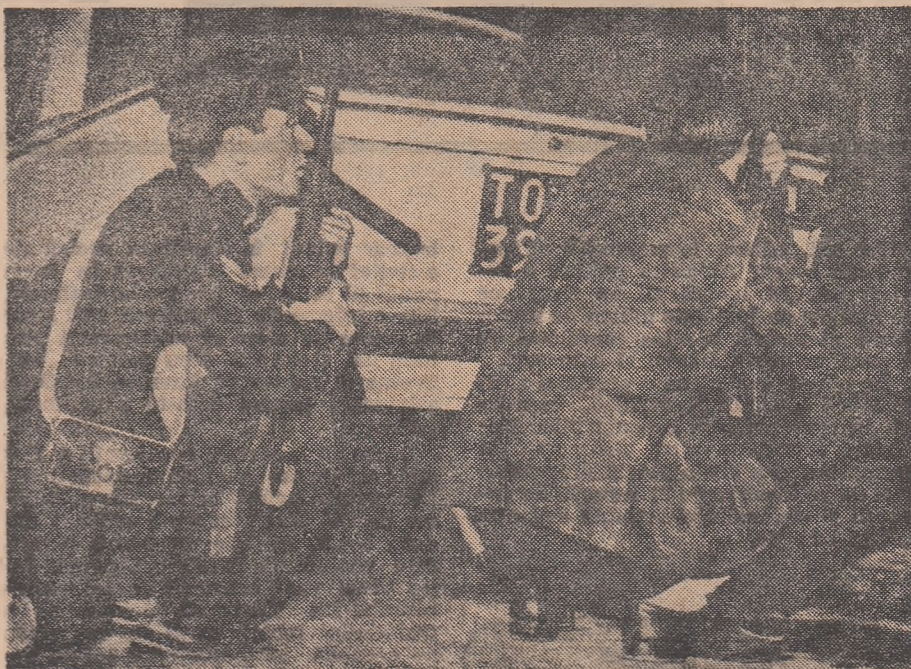
ani. Toți „regii” au căzut sub loviturile unor asasini. Ferocele Toto d'Aquila, „șeful tuturor șefilor” de dinaintea primului război mondial, a fost ucis de Massaria care i-a luat locul. Dar acesta din urmă a dat dovadă de prea mult zel în cursul unei operații cu whisky de contrabandă și a fost curățat, la rîndu-i, chiar de Al Capone...

Pentru înlăturarea unui rival trebuie obținut în prealabil acordul „adunării generale” a Mafiei. Aceasta este un soi de „parlament” clandestin din care face parte reprezentanții celor mai puternice gang-uri. „Adunarea generală” condamnă la moarte pe „trădători” sau pe persoanele „inoportune”, ea aprobă micile și marile lovituri de palat. Cei care cutează să infrunte „adunarea ge-

de polițiști au căutat cele două surori dispărute. Procurorul Cesare Terranova a interogat zile și nopți zeci de suspecti, a ascultat sute de mărturii contradictorii. În afară de benzile de hirtie adezivă, utilizată la fabrica de ambalaje din oraș, nu avea nici o altă probă materială. La 8 noiembrie, Terranova a declarat că cunoaște numele asasinului. În noaptea următoare, în biroul lui a fost introdus Michele Vinci, de 30 de ani, un unchi al Antonellei.

— N-ai prevăzut un lucru, i-a spus procurorul. Ești singurul bărbat din fabrică care utilizează hirtia adezivă.

A doua zi, Vinci a indicat ființa unde fuseseră zvirite cadavrele celor două surori. Pentru ziare, monstrul din Marsala era un nebun. Într-ade-

Operație anti-Mafia

nerală” își semnează condamnarea la moarte.

— Se ucidea pentru a deveni „capo”, a afirmat Nicola Gentile, sau pentru a păstra puterea, a scăpa de vendeta, a înlătura un rival eventual, un martor jenant și, în sfîrșit, din antipatie. E adevărat că asta își puteau permite numai cei care dețineau puterea absolută... Nu, domnilor, viața mafioților nu e deloc liniștită. Ei riscă mereu moartea: la ei acasă, în patul lor, la un banchet la confrăți sau... Dar se obișnuiesc cu asta...

Iar în concluzie, Gentile ne-a spus: — Mafia nu s-a născut ieri și nu va muri mâine. Căci are rădăcini pretutindeni și nu iartă pe nimeni...

Monstrul din Marsala

Trebuia să plecăm din Palermo într-o zi din toamna lui 1971. Pe aeroport se aflau mulți călători care așteptau avionul pentru Roma și toți discutau ultimul fapt divers: în orașul sicilian Marsala dispăruseră trei fete. Ziarele lăsu să se înțeleagă că fuseseră răpite de Mafia. Dar iată cum s-au petrecut lucrurile.

Trei fete: Ninfa și Virginia Marchese și prietena lor Antonella Valenti se duseseră într-o dimineață la școală și nu se mai înapoiară acasă. În a patra zi de cercetări febrile, pe un șantier aflat la cîțiva kilometri de oraș a fost găsit cadavru Antonellei. Capul, brațele și picioarele fetei erau înfășurate în fișii de hirtie adezivă.

— Timp de 20 de zile, mai bine de 1 000

văr, un om normal ar fi săvîrșit o astfel de crimă? Dar, pe de altă parte, un nebun i-ar fi putut înșela atât de mult timp și, atât de abil pe anchetați? Și-ar fi putut susține atât de logic alibiul? Ar fi putut plînge la înmormîntarea Antonellei și participa zilnic la operația de depistare a celor două surori?

Vinci a negat însă vehement că ar fi participat la asasinarea celor trei victime. „Le-am răpit, da, dar nu le-am ucis”, se încapățina el să repete.

August 1973. Am în față un ziar italian. „Antonella a fost răpită din ordinul altor persoane”, scria Il Giorno din Milano. „O nouă crimă a Mafiei”, a precizat, la rîndu-i Paese Sera din Roma: aceasta e senzaționala concluzie la care a ajuns judecătorul Alberto Russo după 21 de luni de anchetă asupra asasinării celor trei fete răpite în octombrie 1971”. Dar iată cuprinsul unui bilețel trimis de Michele Vinci soției lui și care a fost interceptat: „Spune-le alor noștri că n-am să spun nimic la poliție. Că toată lumea crede că eu sînt criminalul. Fac asta ca să te salvez pe tine și pe ai noștri. Acum știi că nu eu am încercat s-o ard pe Antonella. N-am făcut decît s-o răpesc și s-o scot afară din oraș. După aceea canală sau canalele acelea au dat foc... Sper să vină o zi cînd o să aflați tot, tot adevărul”.

Pe scurt, o nouă lovitură a Mafiei, „obișnuită”, ca să spunem așa. Aparent, cineva a vrut să se răzune pe tatăl Antonellei și s-a servit chiar de unchiul fetei, care și în închisoare era

reportaj
reportaj reportaj
portaj reportaj repor
taj reportaj reportaj re
reportaj reportaj reportaj
ortaj reportaj reportaj repo
j reportaj reportaj reportaj
ortaj reportaj reportaj repor
aj reportaj reportaj reportaj r

amenințat de „omerta”. Dar Mafia nu se răzună numai pe unii sau pe alții. Uneori, între șefii gang-urilor izbucnesc adevărate lupte intestinale. Că niște haite de lupi mafioții sînt mereu gata să-și pună gheara în gît, dar în fața justiției, de teama de a nu fi demascați, păstrează tăcerea...

Există vreo deosebire între „vechea” și „noua” Mafia? s-ar putea întreba cineva. Bineînțeles. „Vechea” Mafia, care a operat între cele două războaie mondiale, se ocupa cu „reglementarea” raporturilor dintre proprietarii funciari și țărani dișiși, extorca bani oferindu-și „protecția” sau neoferind nimic; „noua” Mafia și-a extins mult sfera de acțiune: de la asasinat comandate — printre care și asasinat politic — și trafic de droguri, pînă la afaceri imobiliare și trafic de voturi.

Căci Mafia există realmente. Ca virusul gripei, ea își schimbă mereu forma, adaptîndu-se la noile condiții și, ceea ce-i mai grav, se răspîndește ca o tumoră malignă. Imprejurarea că șefii ei sînt arestați în diverse orașe ale Italiei atestă că Mafia a încetat de a mai fi un fenomen pur sicilian.

„Anti-Mafia”

Acum mai bine de zece ani, pentru a lupta împotriva Mafiei a fost înființată o comisie parlamentară specială sau, cum i se spune pe scurt, „Anti-Mafia”.

În dimineața zilei de 22 decembrie 1971 un convoi de mașini ale poliției a trecut în viteză pe autostrada Neapole — Pompei — Salerno. Ceva mai tîrziu, 40 de polițiști și jandarmi înarmați cu mitraliere au înconjurat o casuță de la poalele Vezuviului. Cînd inspectorul Peruzzi, flancat de doi jandarmi, s-a ivit pe neașteptate în pragul ușii unei camere în care se aflau șase inși, unul din aceștia a vrut să sară pe fereastră. Dar acolo a fost primit de gura unei mitraliere. Încît omul nostru a ridicat miinile. Inspectorul s-a apropiat de el și i-a zmul peruca.

Așa a fost arestat unul din cei mai sîngeroși șefi ai „noii” Mafii: Gerlando Alberti, deopotrivă căpetenie și asasin. El are la activul lui mai multe nelegiuiri, între care — scriu ziarele — participarea la uciderea procurorului Scaglione din Palermo, răpirea ziaristului De Mauro și a comerciantului Guercis, dispărut în iulie 1971.

În dimineața aceleiași zile, la Milano, un grup de 20 de polițiști în civil au înconjurat o casă de pe strada Ricciarelli. În felul acesta a fost arestat, în patul lui, Gaspere Mione, un mafiot sicilian, anterior judecat pentru șantaj și furt. Acum era căutat pentru complicitate la mai multe asasinat, la răpirea fiului unui mare industriaș din Palermo, Antonio Caruso, pentru care Mione și „colegii” lui încasaseră 200 milioane de lire ca preț de răscumpărare. Iar citeva săptămîni mai tîrziu, la Reggio di Calabria, a fost arestată o „familie”, alcătuită din opt membri, care instaurase un regim de teroare asupra orașului Palizi Marina...

Cu toate acestea, tenebroasa Mafia continuă să ucidă. Iată citeva informații de ultimă oră. La Santa Rosalia, nu departe de Palermo, asasini ai Mafiei au ucis niște comercianți care întîrziaseră să-și plătească „tributul”.

La Roccamena, frații Carlo și Lorenzo Ancona au căzut victime rivalității dintre două gang-uri. Iar ucigașul cu plată Giuseppe Musunzerra a fost, la rîndu-i, doborît cu o lupara.

Dar lista victimelor poate continua la nesfîrșit. În ultimii ani au fost ucisi mai bine de 500 de oameni, printre care circa 60 de conducători și militanți sindicali.

ZOOLOGIE

Necunoscutele legi ale junglei

Pină nu de mult se credea că singurul primat carnivor este omul, în timp ce celelalte primare, adică maimuțele, sînt vegetariene. Dar minuțioase cercetări asupra comportamentului maimuțelor par a dovedi acum că omul nu

teres: ambele specii trăiesc mai ales la sol, au același regim alimentar și, în consecință, vizitează aceleași locuri pentru a găsi hrană. Ceea ce duce, evident, la rivalități.

Cînd hrana este abundentă, cimpan-

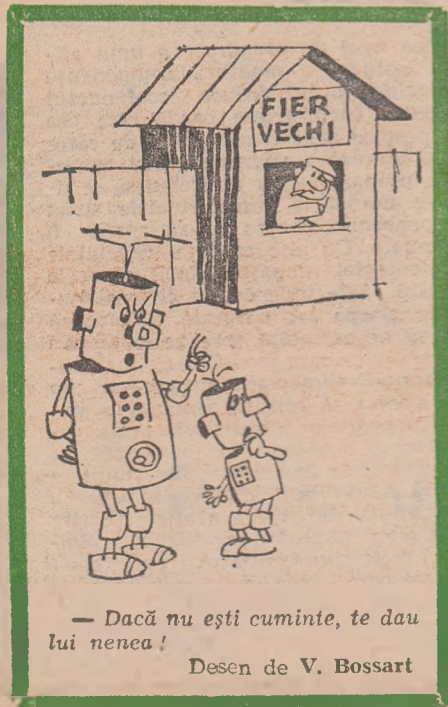
Pensionari ai Institutului de patologie și terapeutică experimentală din Suhumi

este singurul primat care vinează și mănîncă carne! În 1959, cercetători de la universitatea Berkeley au constatat pentru prima oară că babuinii din Kenya ucid, pentru a se hrăni, pui de antilopă. Descoperirea a făcut senzație! Pentru a face definitiv lumină în această problemă, un savant de la Centrul de cercetări asupra cimpanzeilor din Tanganika a hotărît să facă o vastă campanie de studii în parcul național din Gombe unde, pe o suprafață de 48 km², trăiesc nenumărate cete de babuini și cimpanzei. Și iată concluziile lui: aceste animale aparent inofensive utilizează frecvent unelte, ucid un mare număr de animale și le mănîncă, ba mai mult, cimpanzeii nu ezită să devoreze chiar babuini. Alte observații au mai arătat că o specie de maimuță japoneză sau maimuțele linoase ori maimuța capucin din America procedează și ele la fel.

În zece ani de observații, cercetătorul amintit a întocmit o întreagă listă de animale mincate de cimpanzei: insecte, șopirle, ouă de păsări, antilope tinere, purcei de tuși, maimuțe albastre sau cu coada roșie și mai ales babuini care sînt probabil pentru cimpanzei o delicată, deoarece din resturile a 95 de prăzi identificate 21 erau de babuini. Pe baza acestei liste s-a putut trage concluzia că animalele ucise și mincate de cimpanzei au toate o greutate mai mică de 10 kg. Faptul că babuinii sînt preferați de cimpanzei se explică desigur prin împrejmurarea că sînt animalele cele mai frecvent întîlnite la Gombe. Mai mult, cimpanzeii și babuinii au în viață aceiași poli de in-

zeii îi lasă în pace pe babuini. Dar cînd ea devine rară, cei din urmă sînt soriți iremediabil pieririi, deoarece se apără fără mare convingere. O luptă între un babuin și un cimpanzeu este un fel de eveniment sportiv, urmărit totdeauna cu interes de cimpanzei. Hățișurile devin atunci un adevărat palat al sporturilor, dar învinsul e totdeauna babuinul...

În cadrul aceluiași cercetări s-a mai constatat că cimpanzeii au o ierarhie socială foarte structurată, cu un șef adult în frunte. Ei vinează singuri sau în grup. În acest ultim caz concep o adevărată strategie. Într-un rînd, cinci masculi au putut fi, de pildă, văzuți cum încercuiau trei babuini refugiați într-un arbore. Mișcările cimpanzeilor erau bine coordonate, iar vinătoarea s-a desfășurat în trei faze: urmărirea, capturarea, apoi mîncarea prăzii. Dacă în materie „culinară”, cimpanzeii sînt departe de a cunoaște subtilitățile servirii meselor franceze, să zicem, trebuie să li se recunoască în schimb un anumit simț al ceremonialului unui ospăț, deoarece procedează la o distribuire a hranei pe care o consumă în porții „tranzate”. Ceremonialul poate dura chiar nouă ore, asadar mai ceva ca la curtea lui Ludovic XIV! Cimpanzeii afluți pe treptele mai înalte ale ierarhiei sociale nu abuzează de poziția lor și acceptă la festin indivizi de rang inferior, ba admit chiar și „invitați” care n-au participat la vinătoare. Pentru a-și obține porția, comensii procedează în trei moduri. Primul ar putea fi numit „autoservire”. Individul care a ucis prada aruncă pe sol bucăți de carne care sînt culese de cei din jur, de obicei tineri și femele. Al doilea este mai rafinat: cimpanzeii apucă cu gesturi tandre bucățile de carne din labele sau botul celui care a ucis prada. În fine, al treilea mod constă în rugă, adică în întinderea labei și în acompianerea gestului cu sunete foarte asemănătoare plîsului. Ruga poate fi acceptată sau refuzată. Încît trebuie să se admită că cimpanzeii au un oarecare simț al modului de comportare în societate: împărțirea porțiilor se face întotdeauna fără certuri, fără spirit de rivalitate.

- Dacă nu ești cuminte, te dau lui nenea!

Desen de V. Bossart

ELECTRICITATE

Îmblinzirea fulgerelor

Cînd un obiect bun conducător de electricitate intră într-un puternic cîmp electric, într-un nor de furtună de pildă, se produce o descărcare în

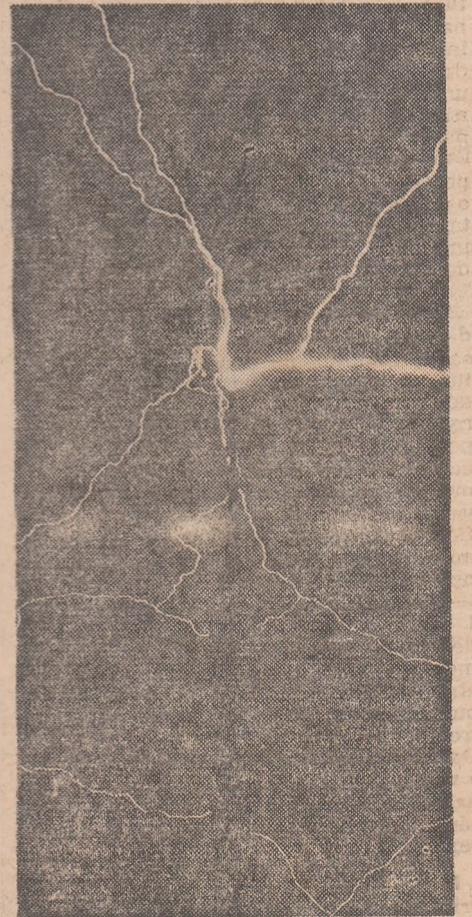
coroană. Acest efect este totdeauna însoțit de pierderi de putere și de o slabă lumină violetă ce poate fi văzută deseori în virful copacilor sau la marginea aripilor de avion.

Un grup de specialiști a făcut recent mai multe experiențe în vederea unei intervenții active în aceste fenomene atmosferice pentru a le putea controla. Cu acest prilej s-a văzut că obișnuitul cîmp electric al norilor de furtună crește de obicei pină la un maximum de intensitate, după care începe să descrească. Specialiștii au presărat în cîmpurile electrice ale norilor fibre de nailon aluminizate, cu o lungime de 10 centimetri, cronometrînd apoi timpul scurs pină la scăderea intensității lor. Și au constatat că în noaptea astfel „însămîntați” intensitatea cîmpului a scăzut de circa cinci ori mai repede decît atunci cînd nu se acționase în nici un fel asupra lor.

Dar fenomenul propriu-zis al electrizării norilor de furtună nu este încă binecunoscut. În linii mari se știe însă că el se desfășoară astfel: în partea de sus a norului se formează o zonă încărcată pozitiv, iar în partea inferioară o zonă încărcată negativ. Pămîntul este în mod normal încărcat negativ în raport cu atmosfera. Dar cînd pe deasupra-i trece un nor de furtună cu sarcină negativă, acesta își creează în zona corespunzătoare de pe Pămînt o sarcină pozitivă care urmează norul ca o umbră, urcînd pină în virful copacilor sau al clădirilor înalte și tinzînd să provoace un schimb de sarcini electrice între nor și Pămînt. De aceea, cînd diferența dintre sarcinile pozitive și negative atinge valori foarte mari — ca să poată birui acțiunea izolatoare a atmosferei — se produc fulgere.

S-a mai observat, de asemenea, că electricitatea norilor are o strînsă legătură și cu prezența unor acumulări de granule de gheață, de picături de apă subrăcite și cristale de gheață. Cu cît este mai mic numărul de cristale de gheață sau picături de apă, cu atît e mai redus gradul de electrizare. Încît dacă norii ar fi însămîntați cu iodură de argint, apa subrăcită ar îngheța în jurul lor eliminînd astfel unul din principalii factori care contribuie la electrizarea norilor.

Cercetători care se ocupă de multă vreme de protecția pădurilor împotriva

Va deveni inofensiv?

descărcărilor electrice din norii de furtună — în S.U.A. ele provoacă anual circa 10 000 de incendii numai în regiunile din vest — au constatat că „însămîntarea” norilor micșorează numărul descărcărilor cu 66 la sută cu prilejul întîlnirilor dintre nori și Pămînt și cu 52 la sută cu ocazia întîlnirilor dintre doi nori.

Importanța experiențelor descrise este evidentă. Cu atît mai mult, cu cît în afară de incendiile de păduri, descărcările de electricitate din norii de furtună mai pricinuiesc anual numai în S.U.A moartea a circa 600 de oameni și rănirea altor 1 500. În sfîrșit poate nu e lipsit de interes să mai amintim și că, în general, mortalitatea provocată de trăsnete este mai mare decît cea cauzată de uragane și tornade.

tehnica

tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

tehnica tehnica tehnica tehnica

Poșta medicului

GRIGORE PĂCURARIU — Timișoara: După operația de polimitoză rectosigmoidiană, se folosește ca adjuvante postoperatorii substanțe citostatice de tipul Clafen sau Endoxan, pentru a se preveni recidivele. Pot fi folosite de asemenea pentru acțiunea lor antiinflamatoare și stimulantă, produse cortizonice.

ANCA POPESCU — București: Nu credem că e vorba de o problemă medicală, ci de una de ordin sentimental. Urmați prin urmare exemplul Șcherezadei, care a reușit să-și salveze capul... **utilizându-l!** Cu mijloace mai moderne, bineînțeles, veți reuși și dv. Poate că avea dreptate înțeleptul care susținea că în viață nu există răsplăți sau pedepse; există numai... consecințe. Aveți mai multă grijă pe viitor!

VALERIA GRĂMESCU — București: Succinimidele (produsele tipizate se numesc: Zarontin, Celontin sau Milontin) sînt derivați chimici ai acidului succinic și au indicații majore în accesele comitiale. Cercetări recente au constatat însă că, în afara efectelor lor miorelaxante, aceste substanțe exercită și o acțiune de dizolvare a calculilor de acid oxalic, cît și de împiedicare a formării și creșterii acestor calculi. Rezultatele obținute pînă în prezent nu sînt totuși suficient de concludente, fiind necesare alte experimentări pînă cînd noul medicament va înlocui intervenția chirurgicală pentru evacuarea acestor calculi atît de... înfipti.

O VIITOARE MAMĂ — Sibiu: Se consideră că fumatul în timpul sarcinii influențează în rău evoluția fătului. Iată cîteva date spicuite dintr-un lung raport asupra nocivității fumatului: a) experiențe pe maimuțe au arătat că nicotina introdusă în singele mamei determină creșterea acidității la făt, îi scade tensiunea, ritmul cardiac, rezervele de oxigen; b) o statistică pe 2000 de nașteri a arătat că 7,9% dintre gravidele fumătoare au avortat spontan; c) un mare procent din copiii mamelor fumătoare prezintă tulburări cardiace, sînt mai mici de statură și sînt handicapați la mîcătătură.

ACCIDENTATUL — București: După cîte am înțeles din scrisoarea dv. **fractura de col femural** a fost „neangrenată”, ceea ce e cerut pînă la urmă înlocuirea cu o proteză. În orice caz, dacă accidentul nu a fost însoțit și de un traumatism vezical, **polakiuria** (urinări frecvente) pe care o acuzați n-a putut fi provocată de această fractură. Este necesar să consultați un urolog, pentru a constata dacă nu suferiți de o cistită sau de o hipertrofie de prostată. Dacă prezumțiile noastre sînt infirmate, cauza tulburării este numai de natură nervoasă.

CORINA G. — Cluj: Un alt vechi dicton latin spune că „Tot ce ține de natura omului nu poate fi urît”. (Naturalia non turpia sunt). Ne surprinde de ce nu ați găsit o rezolvare mai fiabilă și mai rapidă situației dv. personale. Tulburările pe care le acuzați pot duce într-adevăr la o menopauză precoce: „primus movens” al tratamentului trebuie deci să fie revenirea la o viață sexuală ritmică, normală. Ca sedative nervoase, preferăm Hidroxizin sau Diazepam, 1—2 cpr./zi, asociate cu vitamina B₆, 1 cpr./zi dimineața și eventual Antidepressin, 2—3 cpr./zi. Împotriva fenomenelor de distrofie genitală, vă atragem atenția că tratamentul foarte bun cu Dietilstilbestrol și Progesteron trebuie administrat timp de 1—2 ani. Dar mai presus de medicația pe care o veți urma, stăruim încă o dată asupra urgenței pe care o reprezintă pentru sănătatea dv. normalizarea vieții sexuale.

H.A. — Sibiu: După simptomele descrise, suferiți de o afecțiune a membrului superior, numită „**sindromul umăr-mîna**”, caracterizată prin dureri în umăr, în coloana vertebrală, nevralgii intercostale și tulburări vasomotorii și trofice ale mîinii. Ar fi nevoie de o radiografie a regiunii, pentru a se constata dacă nu există fenomene de osteoporoză. Tratamentul constă în infiltrații intraarticulare cu xilină și hidro-cortizon și corticoterapie pe cale bucală cu Prednison la început 20 mg/zi timp de 7 zile, apoi reducînd la o doză de întreținere sub 10 mg/zi, care va fi menținută 15—20 de zile; bune rezultate se obțin și cu Griseofulvin M un preparat antimicotic sub formă de comprimate de 125 mg 8—10 zi, timp de 2—3 luni. Se pot asocia ionizări cu aconitină 1/5000 curenți diadinamici, vibromasaaj cu mobilizări pasive și active, băi cu ape carbonatice în stațiunile Felix, 1 Mai și Geogăiu.

Inaintea unei intervenții dificile.

Foto: A.P.N.

TEMĂ DE SEZON

Infecțiile de focar

Apariția durerilor reumatice în urma unei infecții care acționează de la distanță asupra articulațiilor este specifică reumatismului poliarticular acut. Această formă întâlnește în special la copii și adolescenți — infecția avînd de obicei un caracter cronic, localizat și susceptibil să producă la distanță manifestări reumatice — se numește **infecție de focar**. Microbii care se găsesc în aceste focare pot fi multipli. Intre focar și organism domnește un relativ echilibru, asigurat printr-o barieră mecanică și o altă imunochimică. Dacă însă acest echilibru este rupt, se pot produce diverse manifestări, printre care și cele reumatismale.

Dintre infecțiile de focar, cea mai frecventă este infecția localizată în gît, în regiunea amigdalofaringiană. Legătura dintre infecție (de obicei o amigdalită acută) și accesul reumatic ce urmează se poate face destul de ușor. La cîteva zile de la apariția unei amigdalite acute (însoțite de temperatură ridicată, durere la înghițit), după o perioadă de liniște de 7-21 de zile, uneori mai puțin, se instalează fenomenele reumatice mono- sau poliarticulare acute. Incheieturile sînt umflate și dure-roase, inflamația mutîndu-se de la o articulație la alta, bolnavul suferă intens, dar fenomenele acestea cedează rapid și spectaculos la aplicarea tratamentului antireumatic.

Singurul element care cere o atenție sporită din partea medicului și a familiei este faptul că în această formă de reumatism, frecventă la copii, este afectată și inima (un binecunoscut dicton medical spune că reumatismul lînge articulațiile, dar mușcă inima). De aceea forma aceasta se numește nu numai „reumatism poliarticular acut”, ci și „reumatism cardioarticular”.

Multe consecințe negative pot fi prevenite dacă tratamentul cu antibiotice și antireumatice este administrat la timp. Bolnavul și familia trebuie însă să persevereze în aplicarea tratamentului, în special cu penicilină „de depozit” (Moldamin, Extencilin) ce se aplică acestor bolnavi cel puțin cinci ani. Subliniem importanța acestei conduite de tratament, deoarece dispariția durerilor articulare și normalizarea examenelor de laborator (viteza de sedimentare, testul ASLO, electroforeza etc.) pot crea iluzia că procesul reumatic s-a stins definitiv.

Multe din bolile de inimă ce se descoperă mai tîrziu, în special stenoza mitrală, se datoresc reumatismului care nu a fost tratat la timp sau a fost tratat un timp insuficient. Desigur, există și forme mai ușoare de reumatism, ale căror manifestări articulare sînt reduse și dau impresia că totul s-a rezolvat printr-o cură scurtă de aspirină sau piramidon. Numai medicul poate fi în măsură să aprecieze durata și felul tratamentului care trebuie urmat. De asemenea, de la caz la caz, medicul va decide dacă trebuie îndepărtate pe cale chirurgicală amigdalele inflamate.

Cunoscînd că infecțiile cu streptococi stau, cel mai adeseori la originea acestor infecții de focar amigdaliene, cu

ajutorul analizelor din gît și sînge se pot aprecia felul și durata tratamentului. Controlul medical în aceste cazuri se face periodic; folosirea electrocardiografiei și a celorlalte probe de laborator permite să se verifice eficacitatea tratamentului.

Dacă în formele acute de reumatism infecția este ușor de depistat — amigdalite, stări respirale, infecții acute ale aparatului respirator, infecții dentare, scarlatină, gonoree etc. — în formele subacute, precum și în formele cronice care se acutizează, descoperirea focarelor de infecție necesită uneori multă perseverență. Sînt forme cronice de reumatism inflamator a căror cauză este o infecție îndepărtată ce n-a putut fi depistată la timp, deoarece evoluția acestor boli se face lent, de-a lungul a mai mulți ani.

Ceea ce urmărește medicina contemporană este tocmai descoperirea și tratarea cauzelor care provoacă bolile. Din păcate, însă nu întotdeauna acest țel poate fi atins. Munca medicului poate fi mult ajutată în această direcție dacă, fără abuz de analize de laborator, se descoperă și se tratează la timp infecțiile intercurrente.

MEDICAMENTE NATURALE

Prepararea alimentelor vegetale

Orice mod de preparare a unui aliment natural îi modifică componența moleculară și îi reduce coeficientul energetic. Încît starea crudă este cea mai propice pentru asimilarea de către om și animal a vegetalelor. În consecință, prepararea lor ar trebui să se limiteze numai la transformările strict indispensabile pentru ca să poată fi consumate. Cu alte cuvinte, vegetalele trebuie astfel preparate, încît operația culinară să le îndepărteze cît mai puțin de starea lor naturală. Urmează deci să ne orientăm spre acele tehnici gastronomice care modifică cît mai puțin posibil alimentele pentru ca în felul acesta să reușim a conserva natura elementelor constitutive ale vegetalelor: tensiunea lor osmotică și gradul lor de lichefiere (Se numește **osmoză** fenomenul de interpenetrare a două soluții de concentrații diferite printr-o membrană permeabilă. Solventul trece din soluția mai puțin concentrată spre cea mai concentrată. Tensiune osmotică se numește coeficientul capacității de interpenetrație prin fenomenul osmozei, acest coeficient variînd de la un element la altul,

esculap
esculap esculap
sculap esculap escula
ilap esculap esculap esu
; esculap esculap esculap
;culap esculap esculap escu
;p esculap esculap esculap e
sculap esculap esculap escula
lap esculap esculap esculap e

fiecare element avînd un coeficient de tensiune osmotică specific N.R.)

Observații de fiecare zi au demonstrat medicilor că starea sănătății este condiționată de hrana consumată! Dacă hrănim un animal în mod exclusiv cu produse de sinteză pură, sterilizate sau conservate un timp prea îndelungat, se produc grave perturbări în organismul său, apropiate ca manifestare de cele cauzate de carența solară. Iar dacă la o carență solară asociem o alimentație sterilizată se ajunge repede la moarte.

De aici se poate deduce că trebuie evitate aparatele de gătit care permit prepararea alimentelor la temperatură foarte ridicată, comparabilă sterilizării (oale cu presiune). În același timp trebuie redusă consumarea alimentelor vegetale sub formă de conserve.

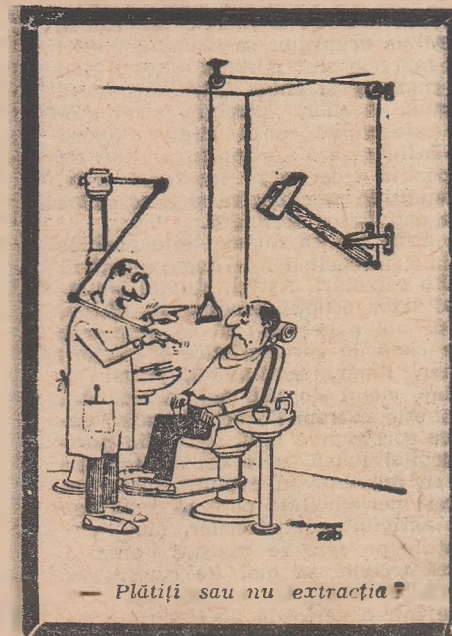
Alimentele trebuie preparate în cît mai puțină apă (în afară de supe bineînțeles). Ele pot fi preparate fără apă, dacă punem la fundul vasului vegetale foarte bogate în apă (ca de exemplu: salată, ceapă, dovleac, roșii dovlecei etc.) adăugînd un pic de untdelemn.

Alimentele vegetale pot fi gătit și cu aburi (există în comerț oale cu dublu fund, primul fiind foarte mobil). Trebuie însă să ținem seama că, în trecerea sa prin alimente, aburul antrenează cu el anumite substanțe utile organismului (săruri minerale etc.) care sînt aruncate odată cu apa ce-a servit pentru gătit, în afară de cazul că ne folosim de această apă pentru o supă.

În fine, mai există o metodă acceptabilă de preparare care constă în a înveli alimentele vegetale într-o hîrtie impermeabilă și a scufunda în apă pachetul format, lăsînd în afara apei numai gura pachetului. Apoi acoperim oala cu capacul și lăsăm să fiarbă cît este necesar, durata fierberii variînd după natura alimentelor. Aromatele și sarea le adăugăm la sfîrșitul fierberii.

La gătit sînt de preferat oalele smălțuite, evitînd pe cît posibil oalele de aluminiu și chiar pe cele din sticlă specială rezistentă la foc, deoarece acest fel de sticlă conține în genere săruri de plumb.

Trebuie să căutăm să fierbem legumele pe cît posibil în coaja lor, intrucît această coajă — pe care de obicei o aruncăm — conține elemente foarte folositoare organismului. Evident, acest lucru nu este posibil la toate legumele. Se poate proceda însă așa cînd fierbem cartofi, dovleci, napi etc. În acest caz vom spăla bine cu peria aceste legume, de preferință sub robinetul de apă deschis în mod moderat.

— Plățiți sau nu extractia?

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ ȘI SUPLIMENTARĂ DE ACCIDENTE

Asigurarea mixtă de viață și suplimentară de accidente are un dublu rol: constituie un sprijin material fie pentru cel care se asigură (în cazul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă, în urma unui accident), fie pentru familia sa (în caz de deces); dă asiguratului posibilitatea să economisească o sumă de bani pe care o va primi la expirarea asigurării.

Administrația Asigurărilor de Stat încheie asigurări mixte de viață și suplimentare de accidente cu orice persoană în vîrstă de la 16 la 60 de ani, indiferent de profesia și de locul de muncă.

Pe baza contractului de asigurare (poliței) cu primele achitate la zi, Administrația Asigurărilor de Stat plătește:

- a) suma asigurată, la expirarea asigurării;
- b) cîte 1000 de lei pentru fiecare combinație de litere înscrisă în polița ieșită la tragerile de amortizare ce se organizează lunar;
- c) de 5 ori suma asigurată în caz de invaliditate permanentă din accident în total sau în parte, după cum invaliditatea permanentă este totală sau parțială (proporțional cu gradul de invaliditate);
- d) de 5 ori suma asigurată în caz de deces din accident;
- e) suma înscrisă în poliță în caz de deces din alte cauze.

În caz de invaliditate permanentă

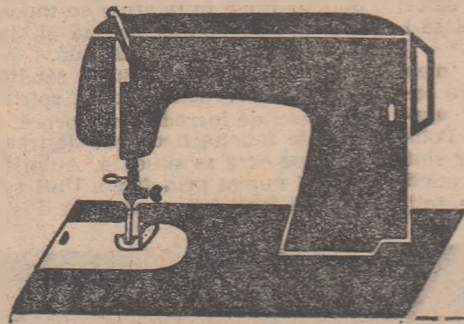

din accident mai mare de 50%, asiguratul este scutit în continuare de plata primelor, pînă la expirarea contractului, beneficiind în continuare de toate drepturile ce i le conferă acesta.

Pentru încheierea asigurării, vă puteți adresa responsabililor cu asigurările din unitățile socialiste, agenților și inspectorilor de asigurare sau — direct — oricărei unități teritoriale ADAS.

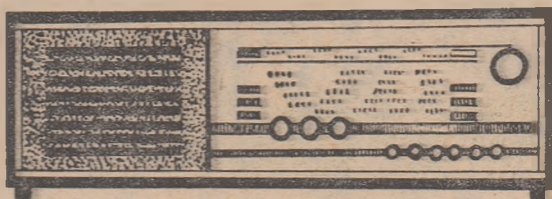
IMPORTANT PENTRU DUMNEAVOASTRĂ!

Noi înlesniri pentru cumpărarea cu plată în rate lunare a unor bunuri de folosință îndelungată.

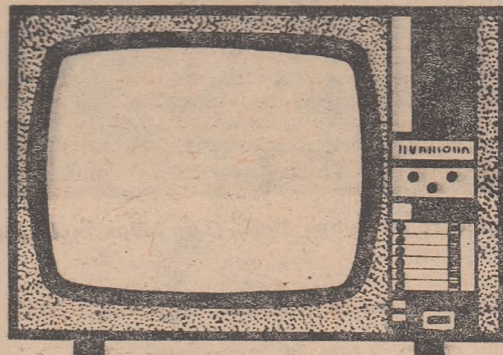
MAȘINI DE CUSUT tip masă și tip mobilă, din producția internă — se pot cumpăra cu un avans minim de 20% din valoare, restul sumei putînd fi achitat în 18 rate lunare.

Avansul pentru tip masă — 360 lei; pentru tip mobilă — 500 lei.

RADIORECEPTOARE toate tipurile din producția internă — se pot cumpăra cu un avans minim de 20% din valoare, restul sumei putînd fi achitat în 18 rate lunare.

Pentru radioreceptoare portabile, avansul este între 73 și 230 lei, iar pentru cele staționare — între 100 și 560 lei.

TELEVIZOARE toate tipurile din producția internă — se pot cumpăra cu un avans minim de 25% din valoare, restul sumei putînd fi achitat în 18 rate lunare. Avans — între 675 și 875 lei, în raport cu lungimea diagonalei ecranului.

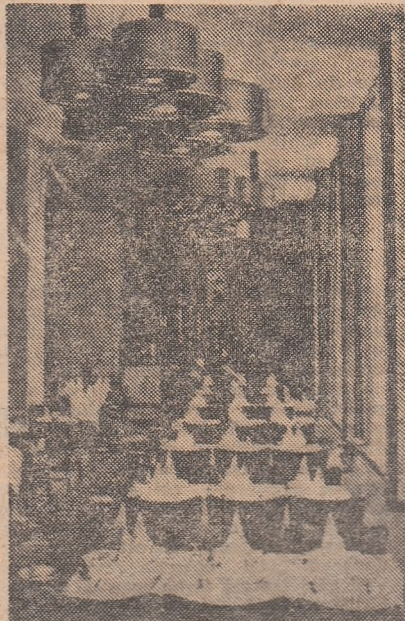
INTREPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI

vă invită să participați în ziua de 17.XI.1973, în saloanele restaurantului ATHENEE PALACE, unde va avea loc EXPOZIȚIA GENERALĂ DE ARTĂ CULINARĂ CU VÎNZARE a tuturor unităților I.T.H.R. București.

REVELION '74

364 DE NOPTI ÎNTR-UNA SINGURĂ!

NOAPTEA BUNEI DISPOZIȚII, A ANTRENULUI, A UNEI AMBIANTE PLĂCUTE ȘI BINEÎNȚELES A... SURPRIZELOR POATE FI PETRECUTĂ ÎN UNA DIN UNITĂȚILE ÎNTEPRINDERII DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI:

- ATHENEE PALACE
- AMBASADOR
- BUCUREȘTI
- NORD
- LIDO
- BUCUR
- UNION
- VICTORIA
- CINA
- TURN
- DEBARCADER
- PĂDUREA BĂNEASA
- PARCUL PRIVIGHETORILOR

la barurile

- CONTINENTAL
- MELODY

sau la

- COMPLEXUL SNAGOV-SAT

INFORMAȚII ȘI ÎNSCRIERI LA DIRECȚIA RESTAURANTELOR DE MAI SUS.

UZINA MECANICĂ PENTRU AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIA ALIMENTARĂ GALAȚI

Bd. C. Coșbuc Nr. 256
Telefon 15830—15831 *

EXECUTĂ:

Hidrosfere 60 m.c.—100 m.c.—150 m.c.

Ridicător hidraulic monobloc în două variante

Barcă cu cositoare subacvatică

Scaun hidropneumatic

Cilindri hidraulici

Granulator G. M. 500

Diverse piese de schimb

pentru tractoare

și mașini

agricole

